

04/2011

JEVANSKÝ

zpravodaj

ročník 1 – číslo 4 – prosinec 2011
vydává Obec Jevany

Naši čtenáři,

pro redakční radu je potěšením sdělit Vám, že Vašich příspěvků do Jevanského zpravodaje přibývá. Jste aktivní do té míry, že se nám všechny příspěvky do tohoto tisku nevejdou. Musíme tedy řešit „naléhavost“ a aktuálnost příspěvků. Příspěvovatelům, kterým nebyl jejich příspěvek otištěn navrhuje, aby jejich text či foto byl vložen na vývěsku Jevan nebo zveřejněn v dalším čísle. Další zpráva z naší činnosti je, že jeden člen redakční rady odešel. Bohužel Jevany nedisponují takovými zdroji peněz, aby tato práce mohla být honorována. Proto oslovujeme všechny, kteří se chcete aktivně podílet na tvorbě Jevanského zpravodaje, aby kontaktovali náš úřad obce do 8. 12. 2011 tak, aby jeho návrh mohl projít jednáním zastupitelů Jevan dne 15. 12. 2011. Těšíme se tedy na nové spolupracovníky a za redakční radu Vám všem přejí pohodové svátky a šťastné vkročení do dalšího roku 2012.

Za redakční radu Mgr. Kateřina Siveková Křížáková

Kapitoly z jevanské historie 4.část

Přestože historie Jevan je poměrně dlouhá a pestrá, opravdu starých památek z ní máme jen několik. V původních lesních vesnicích, na nichž se Jevany rozkládají, byla stavení většinou dřevěná a po třicetileté válce po nich moc nezbylo. Ani historických předmětů se nezachovalo mnoho. Z památek nemovitých, tedy staveb, jsou nejstaršími dvě. Aldašínský kostel ze 14. století a jevanský mlýn, který pochází pravděpodobně ze stejné doby. Těmto dvěma, během času již přestavěným objektům, je prokazatelně více než 650 let. Mnohem mladší jsou pak i ty nejstarší jevanské chalupy, i když často stojí na místech prastarých dřevěnic. O několik staletí mladší než kostel a mlýn jsou i starodávne vyhlížející ruiny šindelky, flokární či soviho hrádku, ale také zvonička nebo i křížek u školy. Z památek movitých, tedy věcí, bylo nalezeno pár předmětů, k teré pocházejí dokonce z románských období. Ale byla to většinou jen torza nádob, postrojů, ostruh a podobně. Nejstarším zachovalým a funkčním předmětem je kostelní zvon z roku 1611. Letos je to tedy rovných 400 let, co byl odliť a to je dobrý důvod k tomu, abychom si ho blíže představili, zmínili se o souvislostech a také o dalších zvonech.

Aldašínský zvon byl pořízen v uvedeném roce 1611, tedy ještě před třicetiletou válkou. V té době už byla katolická fara dávno zrušena a záduší aldašínské spadalo pod utrakvistickou faru v Konojedech, jejímž nákladem byl zvon hrazen. Protože utrakvisté neuznávali světce, nedali ani zvonu jméno po některém z nich, tak jak bylo předtím i potom zvykem v katolických farnostech. Zda ho vůbec nějak jmenovali, nevíme. Pro nás zůstal bezejmenný. Zvon je pěkně zdobený a jsou na něm nápisy dokládající letopočet vzniku, jméno autora, ale také osobnosti Aldašína tehdejší doby.

pokračování na straně 2

Pozvání na jednání zastupitelstva Jevan

Vážení občané Jevan,
Touto cestou Vás chceme pozvat na jednání jevanského zastupitelstva. Většinou se koná každých 14 dnů ve čtvrtek od 18 hodin na obecním úřadě v Jevanech. Jistě by pro Vás mohlo být zajímavé sledovat, jakým způsobem Vás zastupitelé zastupují, zdali nakládají se svou funkcí zastupitele jako se službou obci nebo jako se službou sám sobě. Věříme, že zde nebudete sami hosté, na posledních konáních zastupitelstev se dostavili občané ve velmi zajímavých počtech. Těšíme se na přímou komunikaci s Vámi. Na závěr ještě připomínáme, že pokud se budete chtít přímo jednání účastnit, máte na to právo a svůj bod jednání (dotaz, získání informace a podobně) napište mailem nebo doneste osobně min. týden před konáním zastupitelstva, bude zařazeno do programu jednání.

Za Doma v Jevanech
Mgr. Kateřina Siveková Křížáková,
Ing. Václav Svoboda a Petr Gruber

Jevanský zpravodaj, vydává Obec Jevany,
Černokostecká 49, 281 66 Jevany,
IČ: 00235423, tel. 321 678 177,
jevany.zpravodaj@seznam.cz
Redakční rada: Gruber Petr, Kameníček Petr,
Lahoda Jan, Mgr. Siveková Křížáková Kateřina

Grafická úprava: Ottomanská Leona
Zapsáno Ministerstvem kultury ČR do evidence
periodického tisku pod e.č. MK CR E 19929.
Vychází v počtu 350 výtisků.
Uzávěrka příštího čísla 13. 2. 2012 do 18.00 hod.
Články dodávejte v max. rozsahu 1 A4 normostrany.

Toto číslo vychází v prosinci 2011.
Texty uveřejněné v rubrice "Názory" jsou
osobními názory pisatelů.

Pravopisné korektury jednotlivých článků si
zajišťují jejich autoři.

pokračování ze strany 1

Nápis na starém aldašinském zvonu

„Letha Panie 1611 slyt gest za knieze Waczlawa Cariona, Rodicze Boleslawskiego, v Konojedeeh Fararze, za starssich kostelnikuw sprawowanj Wondrzege Kreiczyho, Waczlawa Garolimowa z Bohumyle, Jana Prokopowa z Waldessina Zetie.“ - „Tento zvon udielan nakladem osadnich zadussj Aldassinskeho přičinienim a za Sprawy Samuele Troyana z Bylan a Rosfeldu ode mne Jakuba, Zwonarze v Miestie mladeho Baleslawa“.

Z nápisů se dovídáme, že správcem této části panství Smiřických byl Samuel Trojan z Bylan a Rosfeldu, že staršími sboru a správci kostela byli Ondřej Krejčí a Václav Jarolím z Bohumile a Jan Prokop z Aldašína. Dále vyčteme, že farářem v Konojedech byl Václav Karion z Boleslavi a že zvon odlil zvonař Jakub z Mladé Boleslavi. Zajímavou osobnost faráře Kariona (Cariona), přítele Komenského, bude jistě příležitost si připomenout někdy příště. Zvonařského mistra Jakuba si krátce představíme dnes. Jakub Mělnický z Mladé Boleslavi je významnou zvonařskou osobností historie. Pocházel z Mělníka, po kterém také dostal příjmení. Byl synem rovněž známého mělnického zvonaře Bartoloměje. V roce 1588 převzal po konvůli Petru huť a zvonici na mladoboleslavském předměstí na Ptáku, kde byly soustředěni i jiní tamní zvonaři a konvůli. Huť prosperovala a dodávala výrobky do širokého okolí Mladé Boleslavi, od Jizerských hor až po Posázaví. Díla Jakubovy zvonárny jsou nebo byla například v Jablonci nad Nisou z r. 1590, v Bělé pod Bezdězem z r. 1597, nebo Jablonci nad Jizerou z r. 1602. Na radnici v Mnichově Hradišti jsou dva zvony z r. 1601 a 1602. Dále například v Kostelci nad Labem z r. 1614, v Tuklatech z r. 1624 a jinde. Kdy se Jakub Mělnický narodil, nevíme, zemřel v roce 1618. Tvořil více než 30 let a aldašinský zvon byl dílem už zkušeného a renomovaného mistra. Přes sto let po svém vzniku zněl z původního gotického kostela, kde přežil třicetiletou válku. O podobě onoho kostela nemáme doklady a tak nevíme, zda byl zvon v sanktusníkové věži (věžička vystupující ze střechy chrámové lodi) nebo v nějaké samostatné věži či zvonici. Stejně tak nevíme, kde byl umístěn skoro padesát let v barokně přestavěném kostele bez věže. Až roku 1771, kdy byla dostavěna aldašinská kostelní věž, byl zvon na více než dvě století zavěšen na její dvojitou stolicí. Spolu s ním tam byl umístěn menší a mladší zvon Bartoloměj. Ten byl pořízen nákladem patronky kostela, kněžny Marie Terezie Savojské z Liechtensteina roku 1718. Tedy také ještě do starého gotického kostela a to jako náhrada nějakého staršího zvonu, ukradeného pravděpodobně za třicetileté války. Zmínka o ukradeném zvonu byla odlišná přímo na Bartoloměji.

Nápis na aldašinském zvonu Bartoloměji

„Letha Panie 1718 tento Zwon po ukradenj przedessleho Nakladem zgednan a slyti gest ke Cti a Chwale Bozj a Swateho Bartolomieie Apostola Panie.

Walentin Lissak goss mich auf der Kleiseiden Prag 1718.“

Z těchto nápisů lze vyčíst nejen ono ukradení předešlého zvonu, ale také autora díla malostranského zvonaře Valentýna Lišáka.

Jeho zvony jsou nebo spíše byly v kostelech v okolních obcích, například v Konojedech, Mukařově, Slušticích či Přistoupimi ale také v severních Čechách, například v Lounech. Jeden byl také součástí zvonkohry na Loretě. Mnoho zvonů Lišákovy zvonárny ale bylo roztaveno za obou světových válek. Bartoloměj byl z aldašinského kostela rekvírován za 1. světové války. Pro rekvírování byly císařsko-královskými úřady stanoveny určité podmínky. Proplácela se náhrada 4K/kg, ukládaly se neroztavované zbytky a požadoval se popis zvonu.

Z popisu aldašinského zvonu Bartoloměj

Měl korunu s 6 uchy. Hlava dubová. Šířka hlavy 77 1/2 cm. Dolní část hlavy se zvedá od objímek kolem čepů zvlněním, nástavec chybí. Zvon nebyl otáčen. Srdce 52 cm / 12 1/2 cm, na řemenu, s okem téměř obdélným, pěstí hruškovitou, dřívem a ocasem čtyřbokým s okosenými hranami.

Důležité pro nás ovšem je hlavně to, že se nerekvírovaly zvony vyrobené před rokem 1600 a uznané mladší výjimky. Starý aldašinský zvon byl už tehdy brán jako významná památka, stal se tedy uznanou výjimkou a zůstal tak zachován. Přežil pak i 2. světovou válku a téměř v zapomnění také komunistické období, kdy prakticky nebyl používán. Pouze v sedmdesátých letech minulého století byl pořízen jeho zvukový záznam, který byl přehráván v místním rozhlasu při oznámení úmrtí v obci. Začátkem 90. let minulého století byl zvon z obavy před zloději kovů snesen a odvezen z Aldašína. Byl vyčištěn, ošetřen a v plné kráse pak instalován v kostele svatého Norberta v Praze 6. Tamní farníci ho pojmenovali po jeho domovském kostele Aldašín. Velmi si ho považují a každou neděli ho ručně rozeznívají. Může nám být trochu líto, že naše nejstarší památka není v Jevanech, ale víme, že zvon byl takto zachráněn a je v dobrých rukou. Do sv. Norberta je pouze zapůjčen a až tomu bude aldašinský kostel a zejména naše společnost opět způsobilá, může být navrácen.

Při povídání o našich zvonech nemůžeme alespoň na závěr připomenout zvoníčku a její zvonky. Na základě patentu císařovny Marie Terezie z roku 1751 dala naše paní kněžna Marie Terezie Savojská z Liechtensteina v těch vesnicích svého panství, kde nebyl na návsi kostel, postavit zvoníčky. Vlastním nákladem pak do nich nechala odlít několik desítek zvonů. Zvoníčky byly určeny především pro ohlašování požárů, ale také pro náboženské účely, klekání a oznámení úmrtí. Byla povinnost zvonit také před bouřkami, „proti mračnům“ a podobně. Také v Jevanech byla na návsi postavena zvoníčka, která byla původně jednoduchá dřevěná. Po skoro sto padesáti letech, přesně v roce 1897, si obec postavila novou zvoníčku. Je to ta současná z červeného pískovce, který se těžil pod Aldašínem. Návesní zvonek od paní kněžny do ní byl přemístěn. V první světové válce ale byl rekvírován. Po válce uspořádali Jevanáci sbírku a pořídili si nový zvon. Jeho osud ovšem byl podobný předešlého a byl rekvírován ve druhé světové válce. Od té doby je zvoníčka dodnes prázdná.

Otevřený dopis číslo 1. panu starostovi a panu místostarostovi Jevan

Vážený pane starosto Švejdo a pane místostarosto Lahodo, Jmenuji se Marcela Saitzová, vystudovala jsem VŠE v Praze v oboru financí a účetnictví a dále jsem také absolvovala čtyřleté postgraduální studium na mezinárodní škole v Londýně (ACCA), specializované na audit, účetnictví, daně a management. Čtrnáct let pracuji v největší mezinárodní auditorské a poradenské firmě a zastávám zde funkci manažera auditorských a poradenských služeb.

Dne 29. září 2011 jsem navštívila veřejné zasedání zastupitelstva obce Jevany abych podpořila petici na umístění kontejnerů na tří-

děný odpad. Během jednání zastupitelstva jsem byla naprosto šokována zejména těmito dvěma skutečnostmi:

- Zastupitel obce během jednání zastupitelstva vulgárně napadl jednu členku petičního výboru a poté i zastupitelku, která se jí zastala (žádost o veřejnou omluvu mnou byla vznesena dne 13. října 2011 na zastupitelstvu a tato omluva je zveřejněna také v zápisu z jednání zastupitelstva na obecní vývěsce). Od Vás, pane starosto a pane místostarosto neproběhla žádná reakce na toto naprosto neakceptovatelné chování zastupitele.
- Během jednání nám bylo Vámi pane starosto vysvětleno, že

na tříděný odpad nejsou finance zejména z důvodu neočekávaných nákladů na provoz školky. Celková investice do školky činí dle zastupitele obce cca 28 milionu korun a z této částky 3 milióny přispěla obec. Celkový očekávaný doplatek na provoz školky se očekává cca 600 tis. Kč ročně. Školku musí dle pravidel pro dotace obec provozovat pět let a tedy se zaplatí další 3 milióny. Poté bude školka uzavřena buď z důvodu nedostatku dětí nebo z důvodu nedostatku financí od obce. Až bude školka uzavřena tak obec vydělá cca 22 miliónů Kč.

Z těchto důvodů jsem se šla podrobněji podívat na rozpočet obce a jeho plnění k 30. červnu 2011, který je vyvěšen na vývěsce obce u obchodu. K mému překvapení je zde uvedeno 11 miliónů příjmu obce (druhá největší částka v rozpočtu příjmů obce hned po dotaci na školku) za prodej pozemků. Na můj dotaz, vznesený na dalším veřejném zasedání zastupitelů obce dne 13. října 2011, mi bylo objasněno, že se jedná o překlep a skutečný příjem je pouze 11 tis. Kč. Téma formální chyby bylo objasňováno, vysvětlováno a diskutováno s námi občany poměrně dlouhou dobu, ale jakákoliv zmínka o této diskusi není uvedena ve zveřejněném zápisu z jednání zastupitelstva. Pod tímto rozpočtem s touto chybou jste Vy pane starosto podepsán vlastní rukou a tento dokument visí na vývěsce obce už více jak 3 měsíce.

Proto jsem se rozhodla nabídnout bezúplatnou pomoc obci při analýze rozpočtů obce, optimalizaci příjmů a výdajů obce v souladu s plánem rozvoje obce a preferovanými sociálními aspekty, doporučit zavedení základních kontrolních mechanismů a provést rozbor využití lidských zdrojů. Podmínkou mé bezúplatné pomoci byl svobodný přístup k informacím potřebným pro analýzu včetně svobodného přístupu k jednotlivým zastupitelům a zaměstnancům, dále po okomentování mých doporučení zastupitelstvem obce jejich zveřejnění na obecní vývěsce a oboustranné slušné a profesionální chování od všech zúčastněných osob. Děkuji zastupitelstvu obce, že moji nabídku jednohlasně přijalo a jak bylo mnou řečeno na zastupitelstvu, jsem kdykoli k dispozici a přizpůsobím se časovým možnostem zastupitelů i zaměstnanců obce.

Jsem však velmi překvapena, že jsem dosud nebyla kontaktována panem místostarostou i když jsem mu na sebe předala veškeré kontaktní údaje (telefon, email). V současné době je pan místostarosta jedinou klíčovou osobou na poskytnutí informací pro moji práci. Naopak mě kontaktovali zastupitelé za TOP 09 - Doma v Jevanech a bylo mi navrženo účastnit se společné schůzky s paní ředitelkou školky. K mému překvapení, dva dny před plánovanou schůzkou, byla tato schůzka s paní ředitelkou školky zrušena a je podmíněna písemným souhlasem pana starosty nebo pana místostarosty.

Z těchto důvodů volím cestu otevřeného dopisu a ptám se Vás pane starosto a pane místostarosto:

- Jak je možné, že se očekává doplatek na provoz školky v Jevanech řádově 600 tis. Kč, když v Louňovicích ve školce s přibližně stejnou kapacitou se doplácí na provoz cca 200 – 300 tis. Kč?
- Jak je možné, že měsíc poté co si do objektivu fotoaparátů potřásáte rukou s hejtmanem středočeského kraje panem Ráthem při příležitosti slavnostního otevření školky tuto školku již plánujete uzavřít?
- Jak se bude řešit nová situace způsobená otevřením školky například v těchto oblastech:

Bezpečnost při procházkách – jsme pravděpodobně jediná obec, která má školku a nikde v obci není jediné snížení rychlosti, jediné upozornění řidičů na děti, minimum chodníků, po kterých děti mohou chodit a žádné přechody pro chodce ani retardéry (pruh asfaltu před poštou není hoden tohoto názvu);
Čistota obce – v lese, kam děti chodí na procházky potkají cestou minimálně 5 divokých skládek, veškeré trávníky po

kterých by mohly chodit, aby se vyhnuly velmi úzké komunikaci, jsou znečištěné od psích exkrementů;

Čistota ovzduší – obec je povinná v rámci zákona a svých možností zamezit nepřiměřenému znečištění ovzduší (v Jevanech se týká zejména spalování odpadů) – podrobnější materiál a rozbor problému jsem všem zastupitelům poskytla na jednání dne 13. října 2011.

- Jak je možné, že veškeré budovy v majetku obce (tj. budova obecního úřadu, budova kina, budova kde je umístěna restaurace a obchod) jsou již mnoho let zastaveny bankám?
- Jak je možné, že odměny zastupitelů obce činí v Louňovicích 300 tis. Kč (stejný počet zastupitelů i velikost obce jako Jevany) a v Jevanech 932 tis. Kč což je pro srovnání přibližně stejná částka jako u obce, která je 6x větší a s dvojnásobným počtem zastupitelů (Dolní Břežany)?
- Jak je možné, že výdaje na místní správu a místní zastupitelské orgány (položka v rozpočtu č.6112,6171) jsou v Jevanech 6 mil. Kč ročně, což činí po odečtení dotace na školku 41 % příjmů obce a například v Louňovicích i Dolních Břežanech toto činí pouze 16 %?
- Jak je možné, že internetové stránky obce jsou naprosto nepřehledné a jsou na nich uvedeny neúplné a chybné informace?
- Jak je možné, že nikdo ze zastupitelů včas nevěděl, že byla dne 10. srpna 2011 podána petice za zavedení nádob na tříděný odpad a tato petice je projednávána na zastupitelstvu obce až 29. září 2011 i když zákonná lhůta činí 30 dní?
- Jak je možné, že v zápisu ze zastupitelstva obce ze dne 13. října 2011 není uvedeno, že jsme jako obyvatelé obce, kteří se zúčastnili veřejného zasedání zastupitelstva a navrhovali řešení problému s velkým znečištěním obce psími exkrementy a také řešení volného pobíhání psů po obci z důvodu velmi vážného úrazu způsobeného psem starší obyvatele Jevan na jejím vlastním dvoře. Navrhovali jsme např. zvýšení poplatků za psy a tento výnos použít na zakoupení nádob na tyto exkrementy nebo regulaci volného pobíhání psů obecní vyhláškou. Místo toho je zde uvedena pouze částečná informace (tj. částečný důsledek a chybí uvedení příčiny), že pí. Čechráková navrhuje zvýšení poplatků za psy (opravdu by mě zajímala částka, protože ta zde opravdu nebyla navržena)?
- Jak jsou nastaveny základní kontrolní mechanismy nad veřejnými prostředky (tj. našimi penězi)? Jak jsou vybírání a schvalování dodavatelé služeb pro obec? Jak je možné předkládat zastupitelům ke schválení pouze faktury (více méně formální kontrola ex post) bez přiložení řádné a schválené objednávky nebo smlouvy, detailu ze které kapitoly rozpočtu je čerpáno a kolik je ještě volných prostředků, bez předcházející kontroly věcné a formální správnosti faktur, odborného stanoviska pokud je relevantní apod.? Kdo zajišťuje dohled nad splněním veškerých dotačních povinností a kdo je zodpovědný za případné škody?
- Jakým způsobem budete motivovat zastupitele obce, aby se k občanům chovali alespoň slušně a neuráželi je?

Omlouvám se za tuto formu komunikace, ale nebyla mi Vámi umožněna jiná a já jsem si plně vědoma svých práv jako občana České republiky, daňového poplatníka i obyvatele Jevan. Dále žádám o uvedení kompletního znění mého dopisu v nejbližším Jevanském zpravodaji v rubrice Názory nebo na obecní vývěsce. V druhém otevřeném dopisu plánuji pro občany Jevan zpracovat podrobný přehled práv občanů vztahující se zejména k Zákonu č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, Zákonu č. 159/2006 o střetu zájmů veřejných činitelů a základní pilíře, na nichž je postaven Etický kodex zaměstnanců ve veřejné správě.

Děkuji.

Ing. Marcela Saitzová, ACCA

Názory

Ustojí konzervativní Jevany tlaky (post)modernistů?

Jevany jsou po mnoha stánkách zvláštní a určité nejsou typickou vesnicí. Spoustu jedinečností si zachovaly mimo jiné proto, že nikdy příliš nepodléhaly momentálním trendům. Tím také zůstaly ušetřeny mnoha nepěkných památníků té či oné doby. Za první republiky se obec ubránila výstavbě funkcionalistických mega hotelů. V padesátých letech minulého století jézetdáckým bytovkám a plechovým kravínům. V letech šedesátých pak zábavnímu parku, který měl být v Bučinách. V sedmdesátých letech betonovému socialistickému kultúráku, stejně jako po revoluci satelitnímu městečku. Nejen hmotné, ale zaplat' Pánbůh ani ideologické smetí se u nás nikdy zas tak moc nechytalo. Vždycky jsem byl přesvědčený, že právě to, ta jedinečnost, poklidnost, ten duch starých časů i ta naše určitá konzervativnost, je vedle přírodních krás hlavním důvodem, proč se nám u nás líbí a proč se tu usazují i noví obyvatelé. V posledním čase se ke mě ale dostávají názory vzdělaných a světzaných, že toho zpátečnictví už bylo dost a s naší obcí a námi zabeđenými Jevanáký už to takhle dál nejde. Vždyť mi nemáme: „ani při nejlepší vůli dostatečnou kapacitu pro přípravu a rozvoj strategie Zlepšování kvality života v regionu“, jak mi napsala paní ředitelka Pošíková z MAS Podlipansko na mou žádost o respektování letité tradice Jevanska a odstranění jejich cedule. Z otevřeného dopisu paní Saitzové se zase poučuji o tom, co vše nám tu chybí, co nerespektujeme a jak má fungovat moderní obec. Sousedé, vždyť mi tu bez MASEk, bez strategií rozvoje, bez krásných barevných plastových kontejnerů, bez košů na psí hovínka, bez retardérů, veselých to pastí na cyklisty, bez cedulí, bez pěkně blikajících měřičů rychlosti a bez jiných bezvadných a moderních věcí, povinností a řádů, vlastně jen tak žijeme a jsme pro smích ostatním, kteří jdou s dobou. Neměli bychom si dát poradit, nebo sami přijít s něčím ještě lepším co teď letí? Co takhle větrnou elektrárnu na Kobyle, nebo fotovoltaiickou nade vsí?

P.S. Aby mi bylo rozuměno, rozhodně nemám nic proti provětrání zatuchlosti na obecním úřadě, ale zrovna tyhle větry mi trochu smrdí.

Váš Salátník, listopad 2011

Tahle země je naše aneb vzpomínka na sametovou revoluci

Je málo zážitků tak silných jako zážitek svobody, zvláště když se po desítky let zdál tak nedosažitelně vzdálený. Chvilé štěstí

a souznění se všemi, kteří den za dnem v ulicích svým nenásilným vzdorem donutili odejít ty, kteří nesvobodu tvořili, nás na chvíli spojily všechny dohromady, abychom poprvé po dlouhé době směli ochutnat pocit svobody. Obyčejní, slušní lidé psali dějiny. Přestali se bát otevřeně vyjádřit svůj názor:

ČEŠI POJĎTE S NÁMI!
STUDENTI VŠECH FAKULT SPOJTE SE!
DIALOG!
PRYČ S KSČ!
KONEC VLÁDY JEDNÉ STRANY!
TAHLE ZEMĚ JE NAŠE!

V nesvobodě jsem prožil polovinu svého života. Projevovala se různě, lišila se intenzitou. Ke konci již vědomě neusilovala o život, posílala však odpůrce do kriminálu. Hrozila ztrátou zaměstnání či zákeřně se soustředila na děti a zakazovala jim studovat. Proslula zejména trvalým policejním obtěžováním všech i těch, kteří jí sloužili. Nikdy jsem nebyl členem strany, která měla tuto nesvobodu na svědomí, která nastolila teror a odpovídala za jedno z nejodpornějších období naší historie.

Postupně jsem pochopil, že existuje svoboda vnitřní a svoboda vnější. Člověk se může chovat svobodně se všemi riziky, které to přináší, i v nesvobodných podmínkách. Myslím, že celou tehdejší dobu jsem se pokoušel chovat jako svobodný člověk. Vnímám svět ne tak, jak mi chtěli přikazovat, ale tak jak jsem jej vnímal já sám.

Ve chvíli, kdy jsme prožili sametovou revoluci, jsem si najednou mohl vybrat z mnoha cest, po kterých jsem se směl v životě vydat dál. Svě šance jsem využil, ale nebylo to zadarmo, musel jsem hodně na sobě pracovat a o svou šanci bojovat. Na život ve svobodě, tak jako mnoho jiných, jsem totiž nebyl připraven. Musel jsem se naučit, že žít svobodně znamená dělat si, co chci, na úkor ostatních, ale také dodržovat pravidla a ctít svobodu druhých. Tam, kde začíná svoboda druhého, končí svoboda moje.

Krátké období, kdy jsem věřil, že posláním každého člověka, který nechce promarnit svůj život, je usilovat o spásu světa, mám dávno za sebou. Svět nepotřebuje spásu, lidstvo nepotřebuje proroky, kteří by ho vedli k donedávna nepředstavitelným výšinám, ale spíš slušnost, poctivost, pokoru a pravdu.

Časem mi došlo, že člověk se může chovat nesvobodně i za svobodných podmínek. Znovu jsem potkal lidi, kteří opět kádrují, posílají anonymy, šikanojí ostatní

za jejich názor anebo jim dokonce brání jejich názor projevit. Vše ve jménu jich samých anebo politické strany, za kterou kandidovali a byli zvoleni. Politická strana jim však posloužila pouze k tomu, aby se dostali k moci a mohli nám vládnout. Když to u jedné strany nevyjde, přejdou bez okolků ke straně druhé a hodnoty jako slušnost, poctivost, pokora a pravda? Čert je vem, všechno je relativní.

Často se ptám, proč se tak opět děje a kdo novým technologům moci umožnil opět sáhnout k mocenským nástrojům, které jsme všichni tak spontánně odmítli sametovou revolucí. Vždyť naše svoboda v demokracii je založena na skutečnosti, že se lidé mohou podílet na správě věcí veřejných, tedy skutečná „vláda lidu“. Nevolíme si zastupitele, aby nám neomezeně vládli, ale aby nám sloužili.

Zdá se mi, že jsme naše právo podílet se na správě věcí veřejných buď nepochopili anebo na něj vědomě rezignovali. Znamená to, že jsme opět ochotni vzdát se vlastní svobody ve prospěch těch, kteří nám chtějí neomezeně vládnout. To není svět, ve kterém chci žít.

Co nám tedy zbývá, pokud se nechceme smířit se současným stavem? Být aktivní a udělat si z práva účastnit se na správě věcí veřejných povinnost! Nezapomínejme, že volbami to všechno pouze začíná. Kdo k nim nejde, jako by se vzdal všeho. Vyberme toho, koho volíme velmi pozorně, nevolme pouze podle příslušnosti k politické straně, ale hlavně, jaký je to člověk a s jakým volebním programem za námi přichází.

Po volbách je nutné aktivně se účastnit života v místě, kde bydlíme a žijeme. Naším právem a povinností je kontrolovat co pro nás námi zvolení zastupitelé skutečně dělají, jak naplňují volební program, který nám slíbili, jak nás reprezentují a jak se k nám chovají. Choďme pravidelně na zasedání místního zastupitelstva. Podporujme je v jejich náročné práci, ale neodpouštějme jim nic z toho, co dělají v rozporu s tím, proč jsme je volili. Pokud se zklameme a budeme mít před sebou opět jen technology moci, kteří nám chtějí pouze vládnout a hájit si svůj vlastní zájem a prospěch, dejme jim to jasně najevo. Nenechme se otrávit ani zastrašit. V příštích volbách je volit nebudeme!

Nevzdáváme se vlastní svobody.
Nezapomínejme, že
TAHLE ZEMĚ JE NAŠE!

Ing. Martin Saitz

Topíme ohleduplně k přírodě i sousedům aneb topeniště není odpadkový koš

S příchodem podzimu se země pomalu připravuje k zimnímu spánku. Lesy se zabarvují a příroda, malíř nejpovolnější, nám den za dnem vykresluje melancholický obraz podzimních Voděradských bučin. Místa, kde žijeme, které milujeme. Úchvatná podívaná.

Žijeme v Jevanech, obci ležící v kotlině, ze které je možné nádhernou scénérii podzimních Voděradských bučin shlédnout prakticky odevšad. Jevanská kotlina se na podzim často halí do mlhy, jako by se chtěla před nastupující zimou schovat. Tady však podzimní romantika končí.

Kdo v podzimních Jevanech žije, záhy zjistí, že začala topná sezona. Zejména v odpoledních hodinách, kdy začínáme topit, abychom se doma zahřáli, se venku nedá dýchat. Jevany se uzavřou poklopem škodlivin, které sedí nad zemí jako „deka“. Nevadí nám, co dýcháme a čím si můžeme zkažit zdraví? Záleží jen na nás, čím budeme topit. Často si myslíme, že můžeme v kotli pálit vše včetně odpadů. Vždyť teplo je v kotli vysoká a nic se nemůže stát, protože se vše bezpečně spálí.

I když se spálení odpadu může jevit jako bezstarostná a rychlá forma jeho likvidace, v žádném případě tomu tak není. Pálením odpadních materiálů vytváříme množství velmi jedovatých látek, které následně ohrožují naše zdraví a zdraví ostatních obyvatel. Do kotle nepatří zejména PVC, staré palety, chemicky ošetřené dřevo, dřevotřísky, nápojové kartóny, plasty, plastové láhve, koberce, tapety, celobarevné letáky a časopisy. Odpady patří do tříděného komunálního odpadu a nelze jimi topit. Podle zákona o ovzduší jsou fyzické osoby povinny používat jako palivo pouze dřevěné uhlí, čisté dřevo, suché rostlinné materiály nebo palivo předepsané výrobcem kotle.

V žádném domácím topeništi se nevytváří teploty dostatečně vysoké, aby se toxické látky bezpečně zlikvidovaly. Vždyť například prudce jedovaté dioxiny nebo furany, vznikají například spalováním plastů a plastových obalů. Dlouhodobé působení dioxinů vede k poškození imunitního a nervového systému, dioxiny jsou rakovinotvorné a vedou ke změnám endokrinního systému a reprodukčních funkcí. U nenarozených dětí je také prokázán vliv dioxinů na jejich sníženou inteligenci nebo vliv na snížení schopnosti soustředění (hyperaktivita). Dioxiny jsou látky, které se dlouhodobě kumulují v těle.

Je poměrně málo známé, že i spalováním celobarevných letáků a časopisů se do ovzduší uvolňují těžké kovy, které také způsobují vrozené vady u dětí či rakovinu. Nezapomínejme také na technologii,

kterou k topení používáme a její umístění v domě. Starý kotel či špatně izolovaná kotelná od obývacích prostor domu způsobuje, že jedovaté a toxické látky, které se váží s poléťavým prachem, přímo vdechujeme a sami si tak zvyšujeme riziko vzniku závažných onemocnění.

Toxické látky nikde „nezmizí v ovzduší“ obzvlášť za špatných rozptylových podmínek, kdy škodliviny doslova sedí nad zemí jako „deka“ ale ohrožují Vás, Vaši rodinu a sousedy. Na jedy ve vzduchu jsou citlivější děti, těhotné ženy, starší osoby a lidé trpící astmatickým či jiným respiračním onemocněním. Proto k nim mějme ohled.

Co tedy dělat, pokud vás váš soused obšťastňuje nepříjemným kouřem z komína? Zkuste nejprve cestu komunikace a domluvy. Slušně, ale důrazně ho upozorněte, že vás kouř obtěžuje a že dotýčný zřejmě porušuje zákon. Pokud jsou vzájemné vztahy se sousedy na bodu mrazu, nezbyvá než se obrátit na úřady (Zákon o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb. a tento zákon kontrolují obecní úřady, na které je možné se obrátit, jestliže je zákon porušován).

Ing. Martin Saitz
S použitím zdrojů Státního fondu ŽP
a Ministerstva ŽP ČR

Ferda Kokoška in memoriam

„Noví lidé“ v Jevanech mají utkvělou představu, že pomocí vyhlášek lze vyřešit vše. Zkušenost je jiná: není-li vyhláška dost dobře vymahatelná, je lepší obejít se bez ní. Posledním příkladem je volně pobíhající pes, který o nedlouho zranil naši milou sousedku babičku Čechrákovou. Ukázalo se, že jeho majitelé mají už dům a psa, ale nemají ještě plot. Představa, že psa doma udrží vyhláška se v praxi neosvědčila.

Ohledně psů zazněl také návrh zvýšit poplatky za ně. Nemyslím, že by to bylo k něčemu dobré. Takhle ročně obec vybere 6.800,- Kč, v případě navýšení o 100% to ovšem nebude 13.600,- Kč, ale mnohem méně. Učebnice ekonomie a politologie znají takových případů kontraproduktivního navýšování daní spoustu. V současnosti se obec někdo ujme nějakého nálezce, při vyšším poplatku to neudělá. Odchyt psa stojí 1.500,- Kč, roční pobyt v útulku 3.300,- Kč. Pokud tam pes umře, platí obec i kafilerku. Vyšší daň by se rozplynula velice rychle.

Když na jaře sleze sněh, bývají obce pěkně zaneřáděné včetně psích exkrementů. To platí i pro města vybavená koši, lopatičkami, pytlíky atd. Jarní úklid na vesnici vše spraví a je po problému. Možná by mohli občané fasovat nějaké pytlíky, rozhodně bych ale nerozmísťoval žádné další koše. Těch stávajících je v centru dost. Další

zkušenost nám říká, že čím víc košů, tím víc odpadu, a to odpadu všeho druhu. Na Aldašíně máme velkou kontejnerovou popelnici pro potřeby hřbitova. Občas se tam kromě věnečků objeví a staré pneumatiky. „Noví lidé“ by to možná zase „ošetřili“ vyhláškou. To já si raději vzpomenu na toho Ferdu Kokošku.

Závěrem kontrolní otázka na jeho počest: co že to vlastně Ferda sbíral?

Petr Kameníček

V jakých Jevanech chceme žít

Na jednom z podzimních zasedání obecního zastupitelstva zazněl názor p. Ing. Saitzové, že bychom měli vytvořit podmínky pro nově přistěhované občany. Nemám rozhodně nic proti novým sousedům, ale takový názor mi připadá poněkud nedomyšlený a odůvodnění, že sem tito lidé přinesou 30% svých daní, je zavádějící (sama navrhovatelka tu v dané chvíli sice několik let bydlela, ale hlášena nebyla).

Tak hezky popořadě: lidé, kteří si tu postaví dům, většinou mají dluhy, splácí hypotéky a budou se snažit na daních odvést co nejméně. Většina podnikatelů zůstane hlášena v Praze. Je výhodné tam mít adresu firmy a také je v Praze nebude finanční úřad příliš často obtěžovat (prý nestačí reagovat ani na všechna udání). Další otázkou je, zda si chceme obec zprznit výstavbou nějakého satelitu jako např. v Dolních Břežanech, které nejsou ani městem ani vesnicí. Satelit zabere ornou půdu a devastuje a vysouší tradiční krajinu. Spousta plochy bude zpevněna, škarpy zatrubněny, retenční schopnost krajiny poklesne. Odváděnou vodu pak nestihnou stávající škarpy a vrchní kanalizace pobrat. Lidé ze satelitu budou chtít připojit na elektrickou síť, což znamená výstavbu nového transformátoru. Budou chtít připojit na dotovaný vodovod a dotovanou kanalizaci, za jejich děti ve školce a škole bude obec platit nemalé poplatky. Budou jezdit dotovanými autobusy, které obec musí platit, aby spojení s Kostelem bylo jakžtakž dostačující. O úrovni architektury v satelitech raději nemluvit. Za 1. republiky musely být ploty průhledné, aby se kolemjdoucí pasant mohl kochat nebo aspoň podívat. Ne tak dnes. „Noví lidé“ staví vysoké zdi nebo zabeďněná pole plotu, čímž dávají jasně najevo okolnímu světu svůj arogantní postoj. Honoraci ducha nahradila honorace peněz. „Noví lidé“ si nechají položit trávník od firmy, ale nevědí, že ho mají před zimou nakrátko ostříhat. Když se jim pod sněhem udělá sněžná plíseň, „noví lidé“ se neptají proč, ale chtějí se soudit s chudákem zahradníkem.

„Noví lidé“ mají také zvláštní nutkání nás řadové trouby poučovat. Taková rada jako

„topit dřevem“ je věru k nezaplacení. Na pile mají dlouhý pořadník na dřevo, to ovšem „noví lidé“ neví. Kdyby dřevem topil každý, les by tu už nebyl.

„Noví lidé“ mají také zvláštní slabost pro vše tzv. nové. A tak chtějí retardéry, od kterých se ve světě už dávno odstupuje, chtějí namalovat zbytečné přechody, jenže ty pak působí přesně obráceně než se očekávalo. Chodec má falešný pocit bezpečí a řidič ho porazí (dokud Vyžlovka přechod neměla, nic se nestalo). „Noví lidé“ by také všude chtěli dopravní značky. Nikde na světě jich není tolik jako u nás. Místo retardérů a značek by přitom stačilo několik cedulí zdůrazňujících, že také platí přednost zprava. Řidiči by to

sice měli znát, ale budiž. Přednost zprava na rozdíl od retardérů funguje bez problémů.

„Noví lidé“ také hodně mluví o shánění dotací. Je známo, že ty jsou většinou na věci okrajové a mnohdy nepotřebné, jako je např. penzion pod hřištěm nebo rozhledna na Vyžlovce. Když získá takovou nějakou dotaci obec, dá se do stavby něčeho nepříliš potřebného a ještě do toho nacpe spoustu vlastních peněz, které pak chybí jinde.

Sousedí, vykašleme se na zbytečnosti! Chci chodit do lesa, ne do lesoparku, nechci odporné zámkové dlažby v rámci tzv. revitalizace návsi, při níž by nejspíš tamní stromy do jednoho padly. Takhle tam

mohou růst ještě 30 let. Vykašleme se na módní zbytečnosti! Udělejme odvodnění v ulici Na Skalce, ať tam není v zimě ledopád až na náves! A vyasfaltujme konečně Sadovou a Jižní ulici, ty betonové panely do centra obce opravdu nepatří.

Závěrem ještě k té další výstavbě. Rozhodně není třeba rozšiřovat intravilán obce, ve kterém je stavebních parcel požehnaně. A za blyštivými a líbivými slovy o rozvoji obce bude nakonec stejně jen někdo, kdo lacino koupil pole a teď se chce šikovnou změnou územního plánu napakovat.

Petr Kameníček

Mateřská škola Jevany

Milí „Jevaňáci“

Byla jsem oslovena redakcí Jevanského zpravodaje, abych Vám přiblížila život v naší školce. Mateřská škola zahájila provoz 1.9.2011. V šibeničním termínu se nám podařilo přijmout zaměstnance, provést zápis dětí a školu materiálně vybavit, aby mohla začít fungovat.

Ve třech třídách je zde zapsáno padesát dětí, o které se starají tři paní učitelky, na pořádek dbá paní školnice, plnou lednici hlídá paní vedoucí školní jídelny a bříška dětí plní třikrát za den paní kuchařka.

Prostory pro děti (třída, šatna, jídelna) jsou zařízeny jednoduchým moderním nábytkem v pastelových barvách (modrá, zelená, oranžová). Třídy jsou odhlučňené, s vytápěním v podlaze. Jedna ze tříd je řešena bezbariérově (toaleta, umyvadlo, vstup do třídy a jídelny je přizpůsoben pro

vozičkáře). Těsně s jídelnou sousedí kuchyň s moderními gastronomickými stroji, které umožňují připravovat pro děti zdravé, ale přitom chutné jídlo.

Den v mateřské škole. Školka je v provozu od 7.00 hodin do 16.30 hodin. Ráno se děti schází při ranních hrách, o půl deváté začíná řízený program učitelkou. Děti cvičí, hrají pohybové hry, učí se zpívat, recitovat, kreslit, malovat, seznamují se základy českého jazyka a matematiky. Procvičují si jemnou motoriku rukou, upevňují pracovní návyky a hlavně se osamostatňují, zvykají si na dětský kolektiv a na přítomnost cizích lidí. Před obědem čeká děti pobyt venku, potom oběd, odpočinek a odpoledne je určeno k volným hrám.

Po náročném září pro děti i paní učitelky přišel říjen a my jsme mohli rodiče přivítat na Rodičovském dni. Rodiče měli mož-

nost se vrátit do dětských let a zapojit se do běžného programu, který paní učitelky připravily. A tak se ve třídách cvičilo, zpívalo, malovalo, stříhalo, četly pohádky. Na školní zahradě jsme společnými silami zasadili strom, který škola dostala sponzorským darem od Školního lesního podniku a před obědem došlo i na pouštění draka. Začátkem listopadu se děti potěšily představením cirkusu Adonis, který za námi přijel přímo do školky. A co nás čeká v prosinci je překvapení.

Velice ráda bych touto cestou poděkovala všem sponzorům, kteří nás podpořili věcnými i finančními dary. Patří jim za to velký dík.

Příjemný zbytek podzimu a nastávající adventní čas Vám všem přeje
Radka Dandová,
ředitelka mateřské školy.

Zprávy od zastupitelů

Zastupitelé Mgr. Kateřina Siveková Křížáková a Ing. Václav Svoboda se od 1. 1. 2012 na dobu trvání jednoho roku vzdávají své odměny zastupitelé ve prospěch obce Jevany. Vzhledem k plnění rozpočtu na tento rok a částce 932.000 Kč, která je určena pro odměny zastupitelům považujeme tento náš krok za finanční pomoc obci a věříme, že nás další zastupitelé budou následovat.

Mgr. Kateřina Siveková Křížáková
a Ing. Václav Svoboda

*Přejeme všem
příjemné prožití Vánoc
a těšíme se na shledanou
v roce 2012*

RC Kolečko

11.2. - Kostelec n.Č.l. - Masopust
21.4. - Jevany - Otvírání studánek
2.6. - Oleška - Olešská olympiáda
16.9. - Kostelec n.Č.l. - Kostelecké putování
19.10. - Kostelec n.Č.l. - Dýňová slavnost
a další pravidelné i příležitostné akce

RODIČOVSKÉ CENTRUM KOLEČKO
Kostelec nad Černými lesy
rkolecko@seznam.cz, www.rkolecko.cz
725 375 020

Zajed'te do baziliky v Tismicích

Pokud to vezmete přes Vyžlovku, Štíhlce, Doubravčice a Mrzky, je to k ní z jevanské návsi pouhých čtrnáct kilometrů. Výlet stojí zato, tismická trojlodní románská bazilika Nanebevzetí Panny Marie je unikátem našeho kraje a ani v celé republice nemá mnoho konkurentek.

Kdy přesně byla postavena, se neví, soudí se na přelom 12. a 13. století. Má tedy za sebou dobrých osm století, přesto patří k nejzachovalejším románským stavbám u nás a nic na tom nezměnily ani pozdější drobné úpravy. Dál svítí neomítnutými pískovcovými kvádry zdí a k nebi míří dvěma přísně jednoduchými hranolovými věžemi.

Kuriózní na tom všem je, že Tismice nikdy nebyly významnou obcí. Archeologové sice našli na vyvýšenině nedaleko kostela stopy slovanského hradiště z 8. až 9. století, ale ani to tu nezaložilo tradici velkého společenského nebo církevního centra. Navíc se románské baziliky vesměs stavěly jako součást klášterních areálů, jenže tady žádný klášter nikdy nebyl. A tak historikové nabízejí jediné vysvětlení: Tismicko za Jana Lucemburského patřilo královské koruně a možná už některý z Janových panovnických předchůdců si tu držel dvorec, při němž dal postavit reprezentativní kostel. Jak? Vypráví se, že tenkrát dávno ho chtěli zbudovat na sousedním vršku, ale neznámá síla navezené kameny každou noc přenesla na místo, kde bazilika stojí dnes. Stavitelé se tedy před tou záhadou sklonili a přijali ji jako osudový pokyn. Možná právě proto tu románské dílo stojí pořád, jen málo dotknuté gotikou, barokem a rokokem.

Upřímně řečeno, je tu ještě jeden důvod, proč bazilika vydržela v takové stylové čistotě. Většina ostatních románských bazilik prostě zanikla pod novějšími přestavbami, s nimiž začala gotika. Ale v Tismicích žila v těch časech už jen nižší šlechta, jejíž jména dnes

málokomu něco řeknou. Těžko tedy mohla mít plné truhlice peněz na to, aby kostel dala velkoryse přebudovat. I tak tu právě gotika zanechala velkou cennost, a to téměř metr a půl vysokou oltářní sochu Panny Marie Tismické, nesoucí rysy takzvaného krásného slohu. Madonu s dítětem vyřezal z lipového dřeva neznámý umělec kolem roku 1420.

Tvrdilo se o ní, že ji sem přinesli mniši, kteří počátkem husitských bouří utíkali od Prahy ze smíchovského kartuziánského kláštera. Panna Maria jim prý tehdy slíbila, že pokud ji v Tismicích postaví na oltář, zachrání jim i všem zdejšími lidem život. A skutečně, husitské války, které kraj postihly velmi tvrdě, Tismice minuly. Také v dalších století socha chránila kostel před neštěstím, za třicetileté války se mu vyhnuli i vojáci, kteří ves drancovali a vypalovali.

Za tismickou Madonou pak začali proudit poutníci věřící v její záračné působení. Marie Terezie Savojská, majitelka černokosteleckého panství, dokonce pro ni dala vybudovat nádherný oltář, na němž Matku Boží obklopily zlaté paprsky. Jenže církevní reformy Josefa II. poutě k záračným sochám zarazily a Panna Maria Tismická se svými skutky skončila. Přesto tu stála dál, až do roku 1990, kdy byl originál ukraden a dodnes se nenašel. Na oltáři je tedy jen kopie, pravda, o nic méně půvabná.

Tismickou románskou perlu máme opravdu takřka za humny. Pokud se rozhodnete k návštěvě, můžete si na internetu najít čas bohoslužeb, nebo si prohlídku objednat na některé z následujících adres: za farnost Petr Heřtus (farník a místostarosta obce Tismice) – mobil 606 855 695, za obecní úřad Martina Zdražilová (starostka obce Tismice) – mobil 605 488 049.

Hom

PRONÁJEM

POJIZDNÉ HLINÍKOVÉ LEŠENÍ

PRAHA - ŘIČANY - JEVANY

pracovní výška až 7,4 m
podlážka 2,5 x 1,5 m
zátížení 600 kg

pracovní výška až 6,3 m
podlážka 2 x 0,7 m
zátížení 240 kg

půjčovné/24 h : 6,3m - 350kč
4,3m - 250kč

7,4m - 450kč
6,4m - 400kč
4,4m - 300kč

vratná kauce 5-15tis Kč, doprava +montáž+demontáž 300 Kč
slevy 4 až 8 dní 20 %, 9 až 12 dní 25 %, nad 13 dní 30 %

PLYNOVÉ TOPIDLO MASTER

11-15 KW
1,07 KG / h
300 M3 / h

120 Kč / 24 h

TEL. 722208428

Pozvání na jednu z aktivit Tudy z nudy – rodičovské centrum

Dobrý den, jako jedna z koordinátorek rodičovského centra Tudy z nudy si Vám dovoluji naše centrum představit. Rodičovské centrum Tudy z nudy má otevřeno každé úterý od 10 – 12 hodin. Nacházíme se v barevné tělocvičně na obecním úřadu v Jevanech. Jsme tady nejen pro malé děti, ale i pro ty větší s jejich maminkami a tatínky. Výhodou je, že se nemusíme nikde hlásit e-mailem. Přijdete a pobudete, jsme dobrá parta lidí. Rádi Vás mezi sebe přivítáme a ukážeme, co s našimi dětmi dokážeme. Po příchodu do tělocvičny si odložíme, zapíšeme svůj příchod do knihy hostů, kde zaplatíme i malý vstupní poplatek (30,- Kč) do těchto prostor. Tyto peníze nám slouží jako příspěvek na úklid, toaletní potřeby, na výtvarný materiál a podobně. Poté začíná už jen zábava a dovádění s dětmi. V první části programu, který je řízený, s dětmi zpíváme, říkáme říkadla a rytmické básničky, které děti baví a spontánně se učí poznávat svoje tělo a nové věci zábavnou formou. Důležitou roli hraje

dětský kolektiv, kde se děti učí od sebe samých. V druhé části programu si děti hrají. Děti zde mají k dispozici spoustu krásných hraček – cvičící sestava FIT-EDU, ze které jdou stavět domy, klouzačky nebo opičí dráhy. Máme zde i malou dětskou kuchyňku s nádobím pro malé kuchtíky, autíčka, panenky, kočárky, Lego pro malé i velké a spoustu dalších hraček pro rozvoj dítěte. Děti se zde učí kamarádství a novým hrám. Maminky, tatínky si zase můžou předat své rodičovské zkušenosti u kávy nebo čaje, který jim zde můžeme uvařit. Dvakrát v měsíci máme výtvarné dílny. Zde se zabaví děti i rodiče. Tvoříme například přáníčka, tisk na textil, magnetky z Fimo hmoty a spoustu jiných krásných výtvarů. Zde se nejvíce rozvíjí dětská jemná motorika a navíc to děti neskutečně baví. Já

se přiznám, že mě taky. Pokud je Vaše dítě handicapované, napište nám na náš mail, v našem týmu máme psychoterapeuta, speciálního pedagoga, logopeda a spoustu dalších lidí, kteří mohou adekvátně pomoci, nebo lze program r.c. tomuto uzpůsobit (např. pro zrakově postižené uděláme taktilní hodinu, pro děti s ADHD si zazavodíme a poté dáme dětskou relaxaci, pro děti se sluchovým postižením zaměříme hry na mimiku a gestikulaci, pro děti s řečovou vadou se zaměříme na podpůrné básničky, rytmizaci a podobně).

Přijďte se podívat mezi nás, jestli jsem Vás alespoň trochu navnadila a nechcete zůstat doma sami. Za kolektiv Tudyznudy

Dana Kurucová

Pravidelný program – občanské sdružení TUDY Z NUDY

Změna programu vyhrazena.
Veškeré info sledujte pozorně na webu,
některé aktivity měníme v čase i v místě konání.

JEVANY Černokostelecká 49 OÚ + MŠ Jevany

PONDĚLÍ	8.45 - 9.45	Kruhový trénink s Kamčou, OÚ
	15.00 - 16.00	Keramika pro děti, MŠ pouze pro mš
	17.00 - 18.00	Cvičení pro děti (4-7) na gymbalech a overbalech s Kamčou, OÚ
ÚTERÝ	10.00 - 12.00	RC Tudyznudy a hračky s batolátky, OÚ +výtvarné dílny (dle webu)
	16.00 - 18.00	Logopedie, OÚ pouze po přihlášení mailem
STŘEDA	15.30 - 16.30	AJ pro děti, pokročilí + začátečníci, MŠ pro všechny
	16.00 - 17.00	Zvídálek / Keramika, OÚ střídání po 14 dnech
	18.00 - 19.00	Zdravotní cvičení pro ženy, OÚ
ČTVRTEK	8.45 - 9.45	Kruhový trénink + zumba toning s Kamčou, OÚ
	17.15 - 18.15	Taneční a pohybová příprava pro děti(4-8)s Veronikou, OÚ
	17.15 - 18.15	Vinyasa jóga s D. Grossovou, OÚ místnost nad barevnou tělocvičnou
PÁTEK	17.00 - 18.00	Kruhový trénink + zumba toning s Kamčou, OÚ

KAŽDÝ MĚSÍC POŘÁDÁME VÝTVARNOU DÍLNU A DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ NEJEN PRO DĚTI (V LEDNU DIVADLO Z PRODUKCE NAŠÍ OBLÍBENÉ SPOLEČNOSTI ELF JEZINKY BEZINKY V ČERNOKOSTELECKÉM PIVOVARU DNE 22.1.2012 OD 16 HODIN) ! PRŮBĚŽNÉ INFO JE NA WEBU : WWW.TUDYZNUDY.EU, TUDYZNUDY@EMAIL.CZ